

jest patrné, že doba praktické činnosti st-li vykazovaná a žal. úřadem spočítaná jest správným součtem všech jednotlivých dob ve vysvědčeniích prokazovaných, z čehož jde na jevo, že úřad žádný z předložených dokladů nenechal nepovšimnutým.

Ké stížnosti Jaroslava K. jest podotknouti, že vypočítání a uplatnění samostatných prací a projektů teprve ve stížnosti musilo by zůstatí bez povšimnutí, — kdyby ani nebylo důvodů právě vyložených — neboť jeví se udání ta novotami, na které nss po rozumu §§ 5, odst. 1. a 6 zák. o ss zřetel míti nemůže.

Neshledal tudíž nss v nař. rozhodnutích nezákonnosti a musil stížnosti zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 2206.

Živnostenské právo: * Společenstvo nemá ani podle živnostenského řádu ani podle všeobecných zásad správního řízení nárok na to, aby mu byl rekurs nevyhovující předpisu § 116 c) živn. ř. vrácen k doplnění.

(Nález ze dne 10. dubna 1923 č. 5888).

Prejudikatura: Boh. 1145 a 1905 adm.

Věc: Společenstvo živností hostinských a výčepnických ve Františkových Lázních proti ministerstvu obchodu stran odmítnutí rekursu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Min. obchodu odmítlo nař. rozhodnutím rekurs stěžujícího si společenstva do rozhodnutí zemské správy politické v Praze, týkajícího se hostinské a výčepnické koncese Josefa D. ve F. L., jako nepřipustný, poněvadž s tímto rekurssem nebyl předložen po rozumu § 116 c) živn. ř. výpis z protokolu o schůzi společenstevního výboru nebo společenstevní valné hromady podepsaný představenstvem společenstva, kde podání rekursu bylo usneseno.

Stížnost k nss do rozhodnutí toho společenstvem vznesenou neshledal nss důvodnou setrvávaje na názoru podrobně rozvedeném a odůvodněném v nálezu z 28. ledna 1922 č. 1220 (Boh. 1145 adm.), že rekurs podaný jménem živnostenského společenstva, jenž nevyhovuje náležitostí v § 116 c) živn. ř. předepsaným, nelze uznati za rekurs, jenž by po zákonu mohl býti předmětem instančního rozhodování, a že společenstvo nemá ani podle živnostenského řádu ani podle všeobecných zásad řízení správního nárok na to, aby mu byl rekurs cit. předpisu nevyhovující vrácen k event. doplnění.

Dovozuje-li stížnost, že povinnost úřadu vrátiti rekurs k připojení dokladu § 116 c) živn. ř. vyžadovaného vyplývá ze zásady oficiosnosti ovládající řízení správní, jest k tomu podotknouti, že z této zásady i pokud jí pro určité obory práva správního a v určitých směrech sluší přiznati platnost, nikterak vyvoditi nelze povinnost úřadů, aby se samy z moci úřední staraly o splnění formálních náležitostí, zákonem požadovaných pro opravné prostředky, jež poskytuje stranám k ochraně jejich práv nebo určitých právních zájmů.